

آهنگساز : حمیدرضا خوانساری

شاعر : آقا سید مهاجرانی

آآآآآآآ

بابای من ببابای من مثل گل سرخ مثل گل سرخ
بابای من چون ارغوان بود

بابای من ببابای من نخل تناور (بابای من سرو جوان بود) (۲)
(چشمان او مثل ستاره رویش شبیه ماه و خورشید

لبخندها یش مثل گل بود ، قلبش همیشه می درخشید) (۲
او قهرمانی پر توان بود ، رزمنده ای بی مرز و بی خاک
آماده ایثار جان بود در راه دین پر شور و بی باک
در کربلای زینبیه مثل علی اکبر خروشید

مانند قاسم شاد و پرشور او جامه های رزم پوشید
از حضرت عباس آموخت درست فداکاری و غیرت
مانند سالار شهیدان (نوشید او شهد شهادت) (۲)

او (جان شیرین را فدا کرد) (۲) تا (نام عاشورا بماند) (۲)
بر قله‌ی دنیا بماند (تا پرچم سرخ حسینی) (۲)

بابای من اهل آسمان شد (مثل پرستو پر زد از خاک)

در ساحل سبز خداوند ببابای من با عاشقان همنشین شد) (۲
بابای من صاحب الزمان است (کی گفته من ببا ندارم
دستان پرمهرش به دستم نامش به دل آرام جان است) (۲

نامش به دل آرام جان است

(بابای شهیدم ای سرو جو و نم ای ارغوانم ای مهربوونم) (۳)

اجاشده توسط گروه سرو دکتری سفیران انقلاب